

mer af Udenrigsministeriets Tidsskrift, men mig forekommer det, at hele Oplaget burde være kasseret. Det forekommer mig ingenlunde tilstrækkeligt, at de Numre af Tidsskriftet, der sendes op til Island, fremtræder i ulastelig Form med Erkendelse af den tilvebragte statsretlige Forbindelse, naar det, der sendes ud i den øvrige Verden, fremtræder i en Form, som burde have gjort det kassabelt, og jeg vil gerne sige, at Gentagelser absolut bør undgaaes. Det maa være muligt at instruere de udenrigsministerielle Tjenestemænd, som jo udenfor vort Lands Grænser ogsaa er islandske Interessers Varetagere, paa en saadan Maade om Islands Stilling i Rækken af Nationerne, at Fejltagelser af den Art, som her er begaaet, kan undgaaes.

Den Handelsberetning, hvortil jeg her sigter, Beretningen om Samhandelen mellem Spanien og Danmark—Island i Aaret 1924, er overordentlig interessant. Jeg tror at vide, at en saadan Beretning ikke fremkommer hvert Aar. Dette forekommer mig uheldigt, og navnlig forekommer det mig under Hensyn til den meget omfattende Handelsforbindelse, der er mellem Spanien og Island, at være overordentlig ønskeligt, at en Handelsberetning tilvebringes og tilstilles den islandske Regering til Offentliggørelse for det islandske Samfund, som har den største Interesse i at følge disse Forholds Udvikling. Af denne Beretning fremgaar det, at Spanien importerer ca. dobbelt saa stor en Varemængde, i hvert Fald hvad Værdien angaar, fra Island som fra Danmark, og derfor vilde jeg, og jeg tror, den Opfattelse, jeg her vil gøre mig til Tolk for, deles af mine Kolleger indenfor det dansk-islandske Nævn, finde det rimeligt — og jeg henviser i saa Henseende til Forbundslovens § 6, som sikrer den statsborgerlige Ligeberettigelse — at aabne Adgang til Deltagelse i Udenrigstjenesten for saadanne Islændinge, som besidder fornøden Evne og Uddannelse dertil, paa Pladser, hvor Islands økonomiske Interesser er fremtrædende, først og fremmest i Spanien og Portugal, hvor det forekommer mig, at vor Repræsentation er overordentlig svag, ikke mindst, som sagt, under Hensyn til vort Forbundslands meget omfattende Interesser. Det vilde, forekommer det mig, være naturligt, om man skred til Oprettelse af et Gesandtskab i disse Lande; saa vilde det vel være muligt at nedlægge en tilsvarende Post et andet Sted, hvortil saa overordentlig omfattende Interesser ikke knytter sig; det vilde vel være muligt, uden at man

derigennem gjorde Brud paa nogen Forudsætning, som man bør holde fast paa.

Nævnet har haft sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. Nævnet er raadgivende overfor Myndighederne i begge Stater, og den danske Afdeling har da til ladt sig, hvad der er dens Ret og dens Pligt, overfor den høje Regering at fremsætte sin Opfattelse af denne Sag og give Udtryk for, hvorledes vi, paa et nu forpasset Tidspunkt, mente, denne Sag kunde være løst. Vi har taget dette Initiativ, saaledes som det ikke blot er vor Ret, men som det ogsaa er vor Pligt, naar vi skønner gennem et saadant Initiativ at kunne medvirke til yderligere Fremme af det gode Forhold mellem de to Stater. Jeg tror, at et forstaaende dansk Initiativ her vilde være overordentlig værdifuldt for den fremtidige Udvikling af Forholdet mellem de to Lande, og jeg henstiller dette til den højtærede Udenrigsministers velvillige Overvejelse. Jeg beder ham være forvisset om, at det Forhold, hvorpaa jeg her har peget, efter vor bedste Overbevisning vil være af stor Værdi for Fremme af en øget Forstaaelse mellem de to forbundne Folk og en gunstig Udvikling ogsaa paa dette særlig ømtaallige Omraade, Udenrigsstyret, af det, som er tilvebragt gennem Forbundslovens § 7, 1ste og 2det Stykke, og navnlig maa jeg tillade mig at gøre den højtærede Udenrigsminister opmærksom paa, at han ikke bør lade sin Overvejelse af denne Sag i nogen Maade hemme af de saakaldte Karrierehensyn, som her ikke bør spille nogen som helst Rolle.

Jeg skal ikke komme ind paa finansielle Betragtninger i Forbindelse med det aflagte Statsregnskab eller det forelagte Finanslovsforslag for 1926—27. Saadanne Betragtninger er anstillet af mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, og af et af vore Medlemmer i det høje Finansudvalg, det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, og til deres Udtalelser kan jeg i alt væsentligt ganske slutte mig. Det ærede Medlem Hr. Rode har foretaget en Række Additioner og Subtraktioner, som i Virkeligheden ikke har anden Interesse, end at de viser, at det ærede Medlem er i Stand til at tumle rigtigt med Plus og Minus, og at det ærede Medlem kan faa Bevis for, at han har bestaaet Prøven i Talrevision, hvad der jo kan have sin Interesse for det ærede Medlem selv, men ikke i synderlig Grad kan interessere den høje Rigsdag. Det ærede Medlem kommer til det Resultat, at hvis dette Budget viser sig at komme til at